

'k Heb een *tweezitsbank*
die als een *haven* is
voor wie aanmeert
tegen mijn flanken,
zo vergroot ik steeds
het zitoppervlak
met *gezelligheid*
en *warmte*,
in de *rust* van wie
wil zorgen
dat er niemand
zorgen heeft
groeit het meubel
- inmiddels -
zacht met elk
verlangen mee
(het is,
al zeg ik het zelf,
niet langer
een canapé).

'k Heb een *tweezitsbank*
die *veilig* is,
omdat ik er
in *liefde* leef.